

baade i denne Sal og udenfor den, selv om vi vedkende os en konservativ Opfattelse, ere ganske uenige i og paa ingen Maade kunne billige den Fremgangsmaade, som anvendes mod Regeringen og Regeringspartiet i de af det ærede Medlem omtalte Blade, hvoriblandt „Vort Land“. Vi forbeholde os Ret til saglig Kritik af Regeringens Handlinger, men vi misbillige Fremdragen af Personer under Benyttelse af Smædeord, saaledes som de ofte anvendes i de nævnte Blade.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil fremsætte. Da jeg sluttede sidst, havde det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) af Rigsdagstidenden uddraget et lille Citat af en Tale, jeg havde holdt i 1903 angaaende Spørgsmaalet om Jord til Landarbejderne. Han søgte der at faa det til at se ud, som om jeg den Gang indtog en anden Stilling end den, jeg nu indtager. Jeg havde ikke Talen hos mig, og jeg kunde derfor ikke dokumentere, at jeg indtog samme Stilling i 1903, som jeg gør i dette Øjeblik. Jeg skal tillade mig her blot i nogle faa Ord med den højtærede Formands Tilladelse at vise dette.

Jeg sagde udtrykkelig den Gang: „Jeg vil ikke paa nogen Maade urgere, at man skal slaa ind paa den ny Vej med Fæste, og det har jeg to gode Grunde til. For det første er i enhver Sag Realiteten mig betydelig mere værd end Formen“, og jeg føjede til, at „det vilde være i høj Grad upolitisk, om man søgte at kalfatre Loven om, saaledes at man kom ind paa en hel ny Besiddelsesform, derved satte man for meget i Vove. Dertil kommer, at hele dette Spørgsmaal endnu i høj Grad er en Stridens Genstand“, og jeg henviste til, at umiddelbart før mig havde en Folketingsmand talt, det var den daværende Folketingsmand for Fredensborg (L. Pedersen), det ærede Medlems nære Meningsfælle, der senere blev hans Kampfælle mod os. Det er altsaa i det ærede Medlem for Sorø's Øjne en udmærket Frihedsmand. Han talte umiddelbart før mig saaledes: „Navnlig vil jeg meget advare mod den Tanke, der er udkastet af flere ærede Medlemmer, at komme ind paa Fæste i Stedet for Ejendom. Hvis

Lovforslaget var gaaet ud paa noget saadant som at give Jord til Fæste i Stedet for til Ejendom, vilde jeg for mit Vedkommende absolut have stemt imod det“. Jeg henviste i mine Udtalelser dertil og tilføjede, at det var et Vidnesbyrd om, at vi ikke vare modne til at gaa over til Fæste, og jeg sagde saa: „Som Sagen nu staar, tror jeg, at vi, der rent teoretisk, principmæssigt og logisk ere komne til det Resultat, at man burde gaa til Fæste, gøre bedst i at give Afkald derpaa og tage Sagen paa det Grundlag, der ligger. Det er i Virkeligheden den eneste Maade at fremme den paa“.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2. Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Jeg hørte desværre ikke hele den højtærede Finansministers Udvikling. Men jeg vil spørge ham, om han ikke erkender, at jeg refererede korrekt, om han ikke i December 1903 udtalte: „Jeg har ikke forandret min Anskuelse i saa Henseende“, d. v. s. vedkendte sig det offentlige Fæste. At den højtærede Minister stemte for Loven i den Skikkelse, hvori den blev vedtagen, er ganske naturligt, det gjorde vi jo alle, og jeg har aldrig nogensinde krævet det offentlige Fæste alene. Det, som jeg har krævet, var at give de Folk, der ønskede at komme i Besiddelse af Jord, Adgang til at vælge, hvilken Besiddelsesform de vilde, altsaa saaledes, at Lovgivningsmagten skaber Betingelserne for dette Valg. Det har været mit Standpunkt altid: at skabe Adgang til, at jævnsides med Ejendomsformen kan offentligt Fæste træde ud i Livet. Jeg siger: Vedkender Ministeren sig ikke sine Udtalelser i 1903? Den Gang havde han ikke forandret sit Standpunkt. Og hvis han vedkender sig dem, kan det ikke nytte ham at oplæse nok saa mange Ord, de kunne ikke dække over den Kendsgerning, at han endnu i 1903 stod paa det samme Standpunkt, som da han skrev sin Pjece.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg vedkender mig hvert Ord, jeg har sagt i 1903, og jeg har netop nu dokumenteret,